OROSHÁZI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

XVIII. évfolyam 1. szám 2021. Húsvét

Maradj velünk, Urunk!

„Húsvétvasárnap ketten a tanítványok közül egy Emmausz nevű faluba mentek, amely Jeruzsálemtől hatvan stádiumra (két-három óra járásnyira) fekszik. Útközben megbeszélték egymás között mindazt, ami történt. Míg beszélgettek és vitatkoztak, egyszerre maga Jézus közeledett feléjük, és hozzájuk szegődött. Ők azonban nem ismerték meg őt, mert látásukban akadályozva voltak. Jézus megkérdezte őket: „Milyen dolgokról beszélgettetek egymással útközben?" Erre szomorúan megálltak, és egyikük, akit Kleofásnak hívtak, ezt válaszolta neki: „Te vagy talán az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudja, mi történt ott ezekben a napokban?"

Ő megkérdezte: „Miért, mi történt?" Azok ezt felelték: „A názáreti Jézus esete, aki szóban és tettben nagyhatású próféta volt Isten és az egész nép előtt. Főpapjaink és elöljáróink kiszolgáltatták őt, hogy halálra ítéljék, és keresztre feszítsék. Pedig mi azt reméltük, hogy ő váltja meg Izraelt.

(folytatás a 2. oldalon)

Krisztus föltámadt! Allelujás, boldog húsvétot!

Maradj velünk, Urunk!

folytatás a címlapról

Azóta, hogy ezek történtek, már három nap telt el, és néhány hozzánk tartozó asszony is megzavart bennünket. Hajnalban a sírnál voltak, de nem találták ott a holttestét. Azzal a hírrel tértek vissza, hogy angyalok jelentek meg nekik, akik azt állították, hogy él. Közülünk néhányan el is mentek a sírhoz, és úgy találtak mindent, ahogyan az asszonyok mondták, őt magát azonban nem látták."

Jézus erre így szólt: „Ó, ti oktalanok, ti késedelmes szívűek! Képtelenek vagytok hinni abban, amit a próféták jövendöltek! Hát nem ezeket kellett elszenvednie a Messiásnak, hogy bemehessen dicsőségébe?" Aztán Mózesen kezdve valamennyi prófétából megmagyarázta, ami az Írásokban őróla szól.

Közben odaértek a faluhoz, ahová tartottak. Úgy tett, mintha tovább akarna menni. De azok marasztalták és kérték: „Maradj velünk, mert esteledik, és lemenőben már a nap." Betért tehát, hogy velük maradjon.

Amikor asztalhoz ültek, kezébe vette a kenyeret, áldást mondott, megtörte, és odanyújtotta nekik. Erre megnyílt a szemük, és felismerték. De ő eltűnt előlük.

Akkor azt mondták egymásnak: „Ugye lángolt a szívünk, amikor útközben beszélt hozzánk, és kifejtette az Írásokat?"

Még abban az órában útrakeltek, és visszatértek Jeruzsálembe. Ott egybegyűlve találták a tizenegyet és társaikat. Azok ezzel fogadták őket: „Valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak!" Erre ők is elbeszélték, mi történt az úton, és hogyan ismerték fel Jézust a kenyértörésben." Lk 24, 13-35

* * *

Maradj velünk Urunk

Maradj velünk Urunk, mert alkonyodik, és közeleg az este!
Maradj velünk és egész egyházaddal!
Maradj velünk a nap alkonyán, az élet alkonyán, a világ alkonyán is!
Maradj velünk kegyelmeddel és jóságoddal, szentségeddel, vigasztalásoddal és áldásoddal!
Maradj velünk, amikor ránk ereszkedik a bánat és a szorongás éje, amikor ránk zuhan a kétség és a kísértés sötétje s a keserű halál komor éjszakája!
Maradj velünk, mindannyiunkkal, akik tebenned hisznek, az idők végezetéig! Ámen

A tanítványok milyen szomorúan bandukolhattak Emmausz felé. Útközben még mindig az elmúlt napok eseményeiről beszélgettek. Sehogyan sem értették. Miért kellett a Mesternek meghalnia? Mi bűne lehetett? Pedig senkinek sem ártott. Oly csodálatos ember volt! Nem azt mondta, hogy ő a feltámadás és az élet? Akkor miért kellett meghalnia? És itt vannak az asszonyok, akik arról beszélnek össze-vissza, hogy üres a sírja. Most meg még ez az idegen is… nem is tudja, milyen döbbenetes és tragikus események történtek néhány napja… Forog a világ velünk!

Földi életünk emmauszi útján mi is sok nehézséggel, szenvedéssel, küzdelemmel nézünk szembe. A világjárvány mindenkit megvisel. Nem tehetjük, amit megszoktunk, korlátozva vagyunk. Sokan a betegségtől szenvednek, vagy szenvedtek. Sokan meg is haltak. Sokan gyászolnak. Ugyanakkor sokan hősiesen helyt állnak a gyógyításban, betegek ápolásában, vagy épp oltanak, versenyt futva a vírussal. Nem értjük, miért, honnan van mindez. Nem látjuk még a végét.

Jézus mellénk csatlakozik az úton, velünk éli át ezeket. De nem ismerjük fel.

Hiszem azt, ahogy a tanítványok felismerték a kenyértörésben, úgy mi is fel fogjuk ismerni őt, hogy velünk volt és velünk van…

hogy igyekszik átalakítani életünket, értékítéletünket….

hogy jobban megbecsüljük az orvosok, ápolók munkáját…

hogy jobban megbecsüljük azok küzdelmét, akik versenyt futva az idővel, igyekeznek megszervezni a védelmet, még akkor is, ha sok gyalázatot kapnak…

hogy jobban megbecsüljük a pedagógusok, óvónők munkáját, akik gyerekeinkre egész nap vigyáznak, és tanítják őket…

hogy jobban megbecsüljük Isten ajándékát, az életet…

hogy jobban megbecsüljük egymást…

hogy többre értékeljük a munkát…

hogy sokra értékeljük az önzetlen szeretetet és becsületet…

hogy egy családnak érezzük nemzetünket…

hogy jobban megbecsüljük a csendes magunkba szállást…

hogy jobban megbecsüljük az ima fontosságát, mert ez ad erőt nekünk… és az Isten, akit megszólítunk...

hogy bezárt templomaink mellett jobban megbecsüljük a nyitott templomokat…

Krisztus legyőzte a halált, és győzött az élet. Vele mi is győzni fogunk! Az emmaszi tanítványokkal kérjük mi is: „Maradj velünk, mert esteledik!"

Iványi László
esperesplébános

OKIK Klub hírei

A járványhelyzet beszűkíti a klubéletet, de a munkatársak távolról is igyekeznek összefogni a közösséget. Amikor nincs teljesen gyülekezési tilalom, néhányan hűségesen járnak korrepetálásra. Külön örülünk, amikor közösségi szolgálatra jönnek a középiskolások, főleg a kerti tavaszi munkák elvégzésére. A felnőttek és a fiatalok egyaránt hiányolják a régi jó hangulatú rendezvényeket.

Régi segítőink közül már többen jelezték, hogy húsvétra is adnak adományt a klubnak, ezért ismét tudunk ünnepi ajándékcsomagokat készíteni a rászoruló klubtagok családjainak.

A város Idősek Otthonaiba most vittünk összesen 170 ajándékcsomagot: húsvéti képekkel és egy kis személyre szóló csokoládéval, amelyet a világtól második éve elzárt idősek nagy örömmel fogadtak.

Készülünk a pünkösdi felnőtt keresztelkedésre. A keresztelői hittanos csoporton kívül a TMG 8/8-a hittanosok közül is jelentkeztek az első szentség felvételére.

Örömmel adjuk hírül, hogy megszületetett az OKIK Klub harmadik kisbabája (Ő is fiú!), Hering-Nyírő Dávid, Hering-Nyírő Zoltán és Hering-Nyírő Nikoletta klubtagjaink kisfia.

Bízunk abban, hogy hamarosan sikerül legyőzni a járványt és újra együtt lehetünk klubtagjainkkal.

Bánkiné Borbély Mária
klubvezető

Magyar Katolikus Rádió Orosházán és környékén - FM sáv 88,6 MHz

Szent II. János Pál: Maradj velünk, Urunk!

Hogyan érthetjük meg az Eucharisztia misztériumát? Részletek Szent II. János Pál pápa Mare nobiscum Domine c. apostoli leveléből az Eucharisztia évéből (2004/05)

1. *„Maradj velünk, Urunk, mert esteledik” (vö. Lk 24,29).* A föltámadás napjának estéjén az Emmausz felé tartó két tanítvány is ezzel a meghívással fordult a Zarándokhoz, aki csatlakozott hozzájuk az úton. Szomorú gondolatokkal telve nem is képzelték, hogy ez az ismeretlen éppen az ő Mesterük, de már föltámadottan. A szívükben mindenesetre valami „lángolást” (vö. 24,32) éreztek, miközben Ő beszélt hozzájuk és „magyarázta” az írásokat. Az Ige világossága feloldotta szívük keménységét és „megnyitotta a szemüket” (vö. 24,31). A sötétedő estében és a lelküket betöltő sötétségben ez a Zarándok egy fénysugár volt, aki fölkeltette a reményüket és megnyitotta a lelküket, hogy a teljes világosságra vágyódjanak. **„Maradj velünk” – kérlelték. és Ő engedett a kérésnek. Röviddel ezután Jézus eltűnt előlük, de a Mester „ott maradt” a kenyér színe alatt, melynek megtörésekor megnyílt a szemük.**

2. Az emmauszi tanítványok képe nagyon alkalmas arra, hogy megadja annak az évnek az alaptónusát, melyet az Egyház arra szentel, hogy különlegesen átélje a Szent Eucharisztia misztériumát. Kérdéseink, nyugtalanságaink olykor súlyos csalódásaink útján az isteni Zarándok ma is útitársunk, hogy az írások magyarázatával elvezessen Isten misztériumainak befogadásához. Amikor a találkozás Vele teljessé válik, az Ige világosságát követi az a világosság, amely „az élet kenyeréből” fakad, és Krisztus ezzel teljesíti leginkább ígéretét: *„Veletek vagyok minden nap a világ végezetéig” (vö. Mt 28,20).*

(….)

„Fölismerték Őt a kenyértörésben” (Lk 24,35)

14. Jelentőségteljes, hogy az emmauszi tanítványok, miután az úr szavai megfelelően fölkészítették őket, az asztalnál, a „kenyértörés” egyszerű gesztusában ismerték fel Őt. **A jelek csak akkor „beszélnek”, ha az értelem megvilágosult és a szív lángol.** Az Eucharisztia a megvilágosító és gazdag tartalmú üzenetet hordozó jelek e dinamizmusában bontakozik ki teljesen. A misztérium a jelek által nyitja meg a hívők szemét.

Miként az Ecclesia de Eucharistia enciklikában hangsúlyoztam, nagyon fontos, hogy a szentség egyetlen vonása se merüljön feledésbe. **Az embert ugyanis mindig éri a kísértés, hogy az Eucharisztiát a saját emberi dimenziói közé redukálja, holott valójában az embernek kell kitárulnia a misztérium dimenziói előtt.** „Az Eucharisztia túlságosan nagy ajándék ahhoz, hogy csorbításokat és kétértelműségeket tűrhetne.”[12]

15. Kétségtelen, hogy az Eucharisztia legszembetűnőbb dimenziója a lakoma. Az Eucharisztia nagycsütörtökön este a húsvéti vacsorán született. éppen ezért még a szerkezetében is hordozza a közös étkezés jellegét: „Vegyétek és egyétek…, majd vette a kelyhet…, nekik adta, mondván: igyatok belőle mindnyájan …” (Mt 26,26–27). E szempont nagyon jól kifejezi a kommunió kapcsolatát, melyet Isten létre akar hozni velünk, s melyet nekünk egymás között meg kell valósítanunk.

Semmiképpen nem szabad azonban megfeledkezni arról, hogy az eucharisztikus lakomának mélységes és elsődleges értelme az áldozat.[13] Az Eucharisztiában Krisztus újra megjeleníti számunkra a Golgotán egyszer s mindenkiért bemutatott áldozatot. **Jóllehet az eucharisztikus lakomán a föltámadott Krisztus van jelen, magán hordozza szenvedésének jeleit, melynek „emlékezete” minden szentmise**, miként a liturgia a konszekrációt követő akklamációval emlékeztet erre: „halálodat hirdetjük, Urunk és hittel valljuk föltámadásodat…”. Ugyanakkor, miközben megjeleníti a múltat, az Eucharisztia a történelem vége, Krisztus második eljövetelének jövendője felé irányít minket. Ez az „eszkatologikus” szempont olyan magával ragadó erőt ad az Oltáriszentségnek, mely reménnyel tölti el a keresztény életet.

„Én veletek vagyok minden nap…” (Mt 28,20)

16. Az Eucharisztiának mindezen dimenziói kapcsolódnak egy olyan szemponthoz, mely **leginkább próbára teszi hitünket, és ez a „valóságos” jelenlét misztériuma**. Az Egyház egész hagyományával összhangban mi hisszük, hogy az eucharisztikus színek alatt Jézus valóságosan jelen van. E jelenlétet – amint VI. Pál pápa érthetően magyarázta – **nem azért mondjuk valóságosnak, hogy tagadjuk a többi jelenlét valós voltát, hanem hogy kiemeljük a szubsztanciális jelenlétet**, melynek erejéből Krisztus, az Isten-Ember teljes valójában jelen van.[14] Ezért a hit megköveteli tőlünk, hogy **azzal a tudattal álljunk az Eucharisztia előtt, hogy Krisztus színe előtt állunk.** éppen a jelenléte ad a többi dimenziónak – lakoma, a húsvét emlékezete, eszkatologikus elővételezés – olyan jelentést, ami felülmúlja a puszta szimbolikát. **Az Eucharisztia a jelenlét misztériuma, mely által a leginkább megvalósul Jézus ígérete, hogy velünk marad a világ végezetéig.**

Ünnepelni, imádni, szemlélni

17. Mily nagy misztérium az Eucharisztia! Olyan misztérium, melyet elsősorban jól kell ünnepelni. **A szentmisét kell az egész keresztény élet középpontjává ten-**

Szent II. János Pál: Maradj velünk, Urunk! - *(folytatás a 3. oldalról)*

ni, és minden közösségnek mindent meg kell tennie azért, hogy az ide vonatkozó szabályok szerint a kellő módon ünnepelje a nép részvételével, a kiosztott szerepek megfelelő betöltésével és komoly figyelemmel a szakralitásra is, melynek még az éneket és a liturgikus zenét is uralnia kell. Az Eucharisztia éve egyik konkrét feladata lehet minden plébániai közösségben a Római Misekönyv alapelveinek és szabályainak gondos tanulmányozása.

Az üdvösség szent jelekben megjelenített misztériumainak befogadásához nagyon jó út a liturgikus év követése. A lelkipásztorok legyenek gondosak abban a „műsztagogikus" katekézisben, melyet az egyházatyák annyira becsültek, s amely segít a liturgia szavainak és mozdulatainak megértésében, elvezeti a hívőket a jelektől a misztériumokhoz, és ahhoz, hogy egész életük elmerüljön bennük.

18. Részleteiben **mind a szentmise ünneplése közben, mind a szentmisén kívüli szentségimádásban ébren kell tartani Krisztus valóságos jelenlétének tudatát. Ez mutatkozik meg a beszéd hangnemében és hangerejében, a mozdulatokban és mozgásokban, és az egész magatartásban.** Az ide vonatkozó szabályok emlékeztetnek – én magam is ismételten hangsúlyoztam[15] – annak fontosságára, hogy csendet kell biztosítani mind a szentmisében, mind a szentségimádás alkalmával. Egyszóval mind a fölszentelt szolgáknak, mind a hívőknek a legnagyobb tisztelettel kell bánniuk az Eucharisztiával.[16] A tabernákulumban jelenlévő Jézus egyre több olyan szerelmes lélek számára legyen vonzó pólus, akik képesek arra, hogy hosszasan időzzenek nála, hallgassák a szavát és érezzék szívének dobbanásait. „ízleljétek és lássátok, hogy milyen édes az úr!" (Zsolt 33,9.)

A szentmisén kívüli szentségimádás legyen ebben az évben minden plébániai és szerzetes közösség különleges feladata. **Hosszasan időzzünk leborulva az Eucharisztiában jelenlévő Jézus előtt, hitünkkel és szeretetünkkel jóvátéve a bántásokat, a mellőzéseket és a sérelmeket, melyeket üdvözítőnknek oly sok helyen el kell viselnie.** A szentségimádásban mélyítsük el személyes és közösségi szemlélődésünket, élve az imádságnak azokkal a segítségeivel, melyeket Isten Igéje és sok régi és új misztikus szent tapasztalata nyújt. Maga a rózsafüzér is, ha mélyen biblikusan és krisztusközpontúan értjük – amit annyira ajánlottam a Rosarium Virginis Mariae apostoli levelemben – nagyon alkalmas út lehet a Mária iskolájában és társaságában végzett eucharisztikus szemlélődéshez.[17]

(…)

„Maradjatok bennem és én tibennetek" (Jn 15,4)

19. Az emmauszi tanítványok kérésére, hogy „velük" maradjon, **Jézus egy sokkal nagyobb ajándékkal válaszolt: az Eucharisztia szentségével megtalálta annak módját, hogy „bennük maradjon".** Az Eucharisztia vétele azt jelenti, hogy mélységes közösségre lépünk Jézussal. „Maradjatok bennem, és én tibennetek" (Jn 15,4). E bensőséges és kölcsönös egymásban „maradás" bizonyos módon lehetővé teszi, hogy elővételezzük a mennyországot a földön. Vajon nem ez-e az ember legnagyobb óhaja? Nem ezt tűzte-e ki maga elé célként Isten, amikor üdvözítő tervét megvalósítja a történelemben? Ő oltotta az ember szívébe az Igéje utáni „éhséget" (vö. ám 8,11), azt az éhséget, amely csak akkor szűnik meg, amikor az ember teljes közösségre lép Ővele. **A szentáldozás azért adatott nekünk, hogy „jóllakhassunk" Istennel itt a földön, beteljesedést várva az égben.**

Egy kenyér, egy test

20. Ezt a különleges bensőséget, amely az eucharisztikus „kommunióban" valósul meg, nem lehet megfelelő módon érteni, sem teljesen megélni az egyházi közösségen kívül. Ezt hangsúlyoztam ismételten az Ecclesia de Eucharistia enciklikában. **Az Egyház Krisztus teste: olyan mértékben járunk „Krisztussal", amilyen mértékben kapcsolatban vagyunk „az Ő testével".** Ezen egység megteremtéséről és fönntartásáról gondoskodik Krisztus a Szentlélek kiárasztásával. Ő maga pedig szüntelenül ápolja ezt az egységet a maga eucharisztikus jelenlétével. Valójában ugyanis éppen az egyetlen eucharisztikus kenyér tesz bennünket egy testté. Ezt erősíti meg Pál apostol:

„Mi ugyanis sokan egy kenyér, egy test vagyunk, mivel mindnyájan egy kenyérből részesedünk" (1Kor 10,17). **Az eucharisztikus misztériumban Jézus mint közösséget építi az Egyházat** a nagy minta szerint, melyre főpapi imájában hivatkozott: „Miként te Atyám bennem és én tebenned, úgy legyenek ők is egyek mibennünk, hogy elhiggye a világ, hogy te küldöttél engem" (Jn 17,21).

(lampagyujtogato)

Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus 2020 -2020 facsemete ültetés

„A tavalyi évben sajnos a járvány okozta helyzet miatt nem volt lehetőségünk megvalósítani a Tesz-Vesz Tavasz című rendezvényünket, így idén mindenképpen szeretnénk megszervezni. Az immáron XIII. alkalommal megrendezésre kerülő programunkat rendhagyó módon tervezzük megvalósítani. Most egy kihívásra hívjuk a kedves érdeklődőket, amely a jelenlegi pandémia időszakában nagyszerű kültéri projektlehetőséget biztosít.

Célunk, hogy a Szeged-Csanádi Egyházmegye 990. évfordulója és a NEK 2020 alkalmából 2020 fát ültessünk az egyházmegye területén. Ezáltal szeretnénk, hogy egy tisztább, zöldebb és élettel telibb környezetben éljünk."

A Szegedi Ifjúságpasztorációs Iroda felhívásához és szervezéséhez mi, orosháziak is csatlakoztunk.

A szentetornyai templom mellé mi is igényeltünk és kaptunk facsemetéket, melyet március 7-én, a vasárnapi szentmise után elültettünk.

Ezen kívül 20 facsemetét ültettünk el az orosházi Alvégi és a szentetornyai Laposi temetőben, ezüst hársfát és kocsányos tölgyet.

Nagy örömünkre szolgál, hogy az evangélikus testvérek is bekapcsolódtak, ők is igényeltek és ültettek fákat, melyet a Szeged-Csanádi Egyházmegye biztosított.

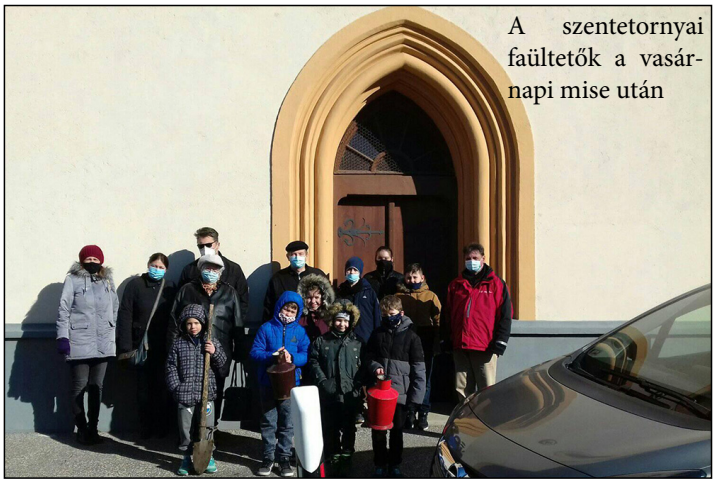

A szentetornyai faültetők a vasárnapi mise után

Hittanos hírek

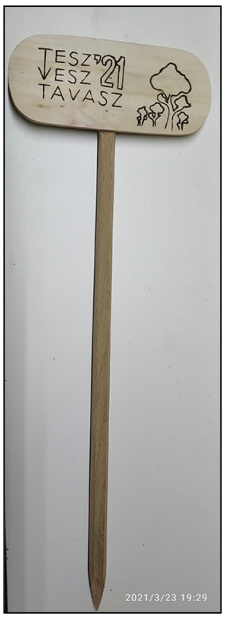

Faültetés az iskolaudvaron

Folyamatosan változó, bizonytalan világunkban különösen fontos, hogy felismerjük és megbecsüljük az alkotás, építés, megújulás lehetőségeit. Katolikus iskolánk nagy örömmel fogadta a Szeged-Csanádi Egyházmegye –Tesz-Vesz Tavasz program keretében tett - facsemete felajánlásait és kezdeményezéséhez szívesen csatlakozott. Intézményünk osztályai nagy lelkesedéssel vettek részt a kis fák elültetésében, az azt követő hittan órákon pedig azokról a szentírási történetekről beszélgettünk, amelyekben a fának fontos szerepe van. Ültetés után emléktáblákat is készítettünk, és sok kis kéz emelkedett a magasba, vállalva, hogy a fákra vigyáznak, fejlődésüket, jólétüket folyamatosan figyelemmel kísérik.

Hiszünk abban, hogy sok-sok év szorgos gondoskodásának eredményeként majd iskolánk udvarának szépségéhez, kényelméhez, történetéhez évtizedeken keresztül hozzájárulnak majd most ültetett kicsiny fáink.

„Olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében megtermi gyümölcsét, és nem hervad el a lombja. Minden sikerül, amit tesz.” /Zsolt 1,3/

Nagyné Arany Brigitta hitoktató

Boldogan, Örömmel, Jézussal Találkozunk!

Nagyböjti előkészületünk idején sok szeretettel hívtuk iskolánk tanulóit és pedagógusait – Betlehem Nagy Orsolya első osztályos tanító nénivel - egy kis lelki töltekezéshez, amely során imával, zenével, tanulságos történettel, kézműves ötletekkel és tettekre hívó kis feladatokkal igyekeztünk méltó módon készülni hétről hétre, egészen Húsvétig. Sajnos a kialakult helyzet miatt csupán az első hét terve valósulhatott meg, de Isten iránti hálával gondolunk azokra az imádságos, zenés, tevékeny és gazdagító percekre, amelyeket ezekben a napokban kaphattunk.

Új imát tanultunk, különleges történetet ismerhettünk meg Isten békességéről, szépeket alkottunk, és igyekeztünk jól szívünkbe fogadni, hogy nagyböjti előkészületünk idején fokozottan odafigyelünk a szavainkra. Kevesebbet és megfontoltabban beszélünk, ügyelve, hogy ne minősítsünk, ne ítélkezzünk, és szavainkkal ne bántsuk meg egymást. Kézművességünk idején egy kis virággá szétnyíló szivecskét készítettünk, amelyet a gyerekek kedvükre alakíthattak: rajzokkal, kis szövegekkel, matricákkal, színezéssel díszíthettek.

Bár nem sikerült minden tervünket megvalósítani, mégis hiszünk abban, hogy mindnyájunkban megszületett a bizonyosság, melyet készületünk mottójául is választottunk: „Boldogan, Örömmel, Jézussal Találkozunk!”

Nagyné Arany Brigitta hitoktató

VIA DOLOROSA . a szenvedés útján

Az egész emberiség legnagyobb lidércnyomása a halál elkerülhetetlensége, mely nem vallási és nem keresztény utópia, hanem valóság. Ennek a tudata napjainkban, mint a járvány szívbemarkoló valósága felemészti az embert, kioltja derűlátását. Az „édes élet" útját keresztek, szenvedés és fájdalom szegélyezik. Lelkünkre a félelem árnyéka borul.

Uram, háborúból jövök én,
Mindennek vége, vége:
Békíts ki Magaddal s magammal,
Hiszen Te vagy a Béke.
(Ady Endre)

Húsvét misztériumára készülve a Szent Dömötör Kórházlelkészi Szolgálat munkatársa Marosiné Ildikó az orosházi kórház területén álló kápolnában a Keresztút stációinak képeivel jeleníti meg Jézus szenvedéstörténetét. „Krisztus nem azért jött, hogy eltörölje a szenvedést, hanem azért, hogy annak értelmét megmagyarázza, azt jelenlétével megtöltse…" (Paul Clodel).

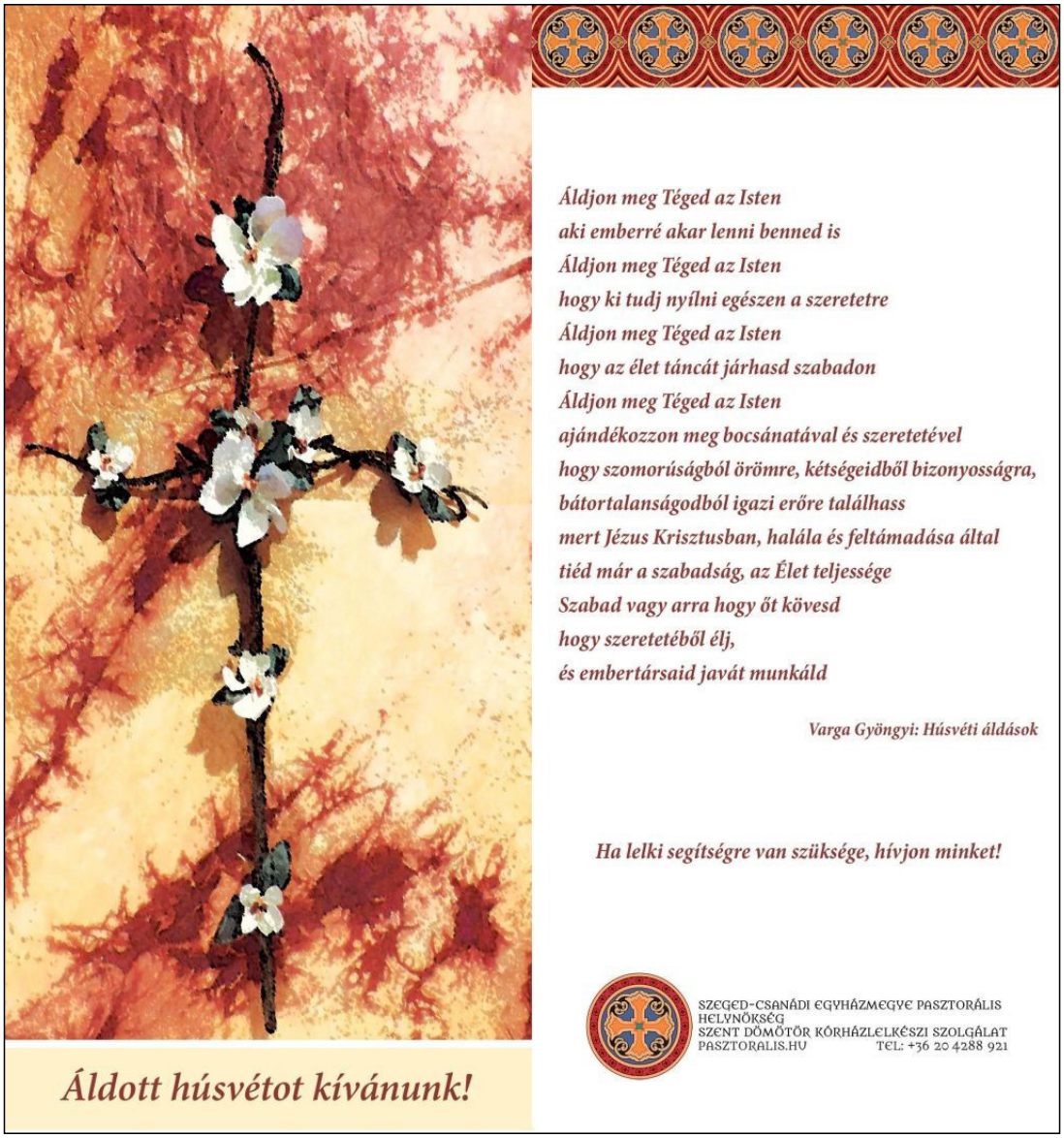

Húsvét fényességes örömének, a feltámadásnak valóságát a mai gondterhelt, fájdalmakkal, tragédiákkal és nélkülözéssel teli időben hogyan tudjuk, hogyan vágyjuk megélni?

Jézus azért jött, hogy a bűnt és a szenvedést magára véve győzedelmeskedjen a halálon, és feltámadásának dicsőségében részesítve új reményre szabadítsa fel a hitben újjászületőket.

KERESZT-ÁRNYKÉP
A keresztnek felső
ága égre mutat,
nagy örömhírt tudat:
„itt van a te utad"
a kereszt két karja a légbe szétszalad,
rajta sovány kezek tört vért virágzanak:
„vigyázz: őr a lélek, de a test megszakad,
kétfelé visz ösvény s te szabad vagy, szabad"
a keresztnek alsó
ága földre mutat:
„vesződj: itt áss kutat,
lásd benne arcodat."
(Weöres Sándor)

A Szent Dömötör Kórházlelkészi Szolgálat a kórházi betegek és egészségügyi dolgozók részére Áldott húsvétot kívánó képeslapot ajándékoz, mely lelki segítséget és megerősítést adhat a kitartó és áldozatos helytálláshoz, a gyógyítás és a gyógyulás mentális folyamataihoz.

Ildikó, mint beszélgetőtárs az otthonaikban élő betegeket, időskorúakat továbbra is támogatja telefonos beszélgetéssel, személyes meghallgatással, vigasztalással, igény esetén közös imával, és segít abban, hogy Isten tavaszának örömhírét, a megújuló reményt vigye a szívükbe.

Áldott Húsvétot!

Szolgálatunk elérhetőségei:

Iványi László
20/945-7843

Dr. Marosi Tiborné Ildikó
30/595-2064
Skype: Marosi Ildi beszélgetőtárs
www.pasztoralis.hu

NYITNIKÉK

Alszik a hóban
a hegy, a völgy;
hallgat az erdő,
hallgat a föld.

Mikor legutóbb
jártam itt,
nyár nyitogatta
pipacsait,

a nyár nyitogatta,
temette az ősz;
és volt, aki vesztett,
és nincs, aki győz.

Lombnak, virágnak
nyoma sehol,
fekete csontváz
a fa, a bokor,

s halotti csipke
a díszük is,
az a törékeny
tündéri dísz,

mit rájuk aggat
éjszaka
fehér kezével
a zuzmara.

Alszik a hóban
a hegy, a völgy,
hallgat az erdő,
hallgat a föld.

Egyszerre mégis
rezzen a táj:
hármat fütyül
egy kis madár.

Háromszor hármat
lüktet a dala,
vígan, szaporán,
mint éles fuvola.

Az a fuvolás
a Nyitnikék!
Már kezdi is újra
az énekét:

kék füttyre mindig
'kvart' lefelé:
nem sok, de örülni
ez is elég.

Nyitni kék, fütyüli,
nyitni kék,
szívnek és tavasznak
nyílni kék!

Nyitni, de – nyitni, de –
nyitni kék!
Fütyülöm én is
énekét.

Nyitni kék, fütyüli,
nyitni kék,
a telet bírni
illenék!

Bírni és bízni
illenék!
Fütyül és elszáll
a Nyitnikék.

Nyitni kék! – fütyülök
utána
s nézek az eltűnő
madárra.

Nyitni kék, fütyülöm,
nyitni kék,
hinni és bízni
kellenék,

mint az a fázó
kis madár,
aki sírja, de bírja,
ami fáj,

akinek tele rosszabb,
mint az enyém,
és aki mégis
csupa remény.

Nyitni kék, indulok,
nyitni kék,
fog az én szívem is
nyitni még.

Nyitni kék! Ébred
a hegy, a völgy,
tudom, mire gondol
a néma föld.

Ő volt a szája,
a Nyitnikék,
elmondta a holnap
üzenetét:

a hitet, a vágyat
fütyülte szét,
kinyitotta a föld
örök szívét:

fütty-fütty-fütty, nyitni kék,
nyitni kék –
Nyisd ki, te, versem,
az emberekét!

(Szabó Lőrinc)

EGYÜTT TÖBBET ADHATUNK

Itt az adóbevallások elfogadásának ideje. Fontos, hogy mindenki rendelkezzen adója egyházi 1%-áról. 2018-tól a benyújtott nyilatkozata újabb nyilatkozat beadásáig vagy ennek visszavonásáig érvényes marad.

Kérjük, abban az esetben is tegye meg felajánlását a Magyar Katolikus Egyháznak, ha személyi jövedelemadója bizonyos kedvezmények miatt nulla forint (pl. családi adókedvezmény).

Az állam ugyanis a felajánlók számánál ezeket a rendelkezéseket is figyelembe veszi. Az egyházaknak biztosított kiegészítő támogatás felosztása ugyanis a rendelkezők száma alapján történik, amelybe a nulla forintról szóló felajánlás is beleszámít.

Magyar Katolikus Egyház technikai száma: 0011

A második 1%-ról is lehet nyilatkozni:

Orosháza Katolikus Templomáért Alapítvány adószáma: 18372922-1-04

* * *

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik e nehéz helyzetben, az egyházi hozzájárulás megajánlásával is támogatják egyházközségünket.

Elmaradnak a vasárnapi perselyezések...
a hosszú borítékok viszont továbbra is jönnek....
Köszönjük, akik megértették, köszönjük, akik segítenek!
Isten fizessen meg és áldja meg az adakozókat!

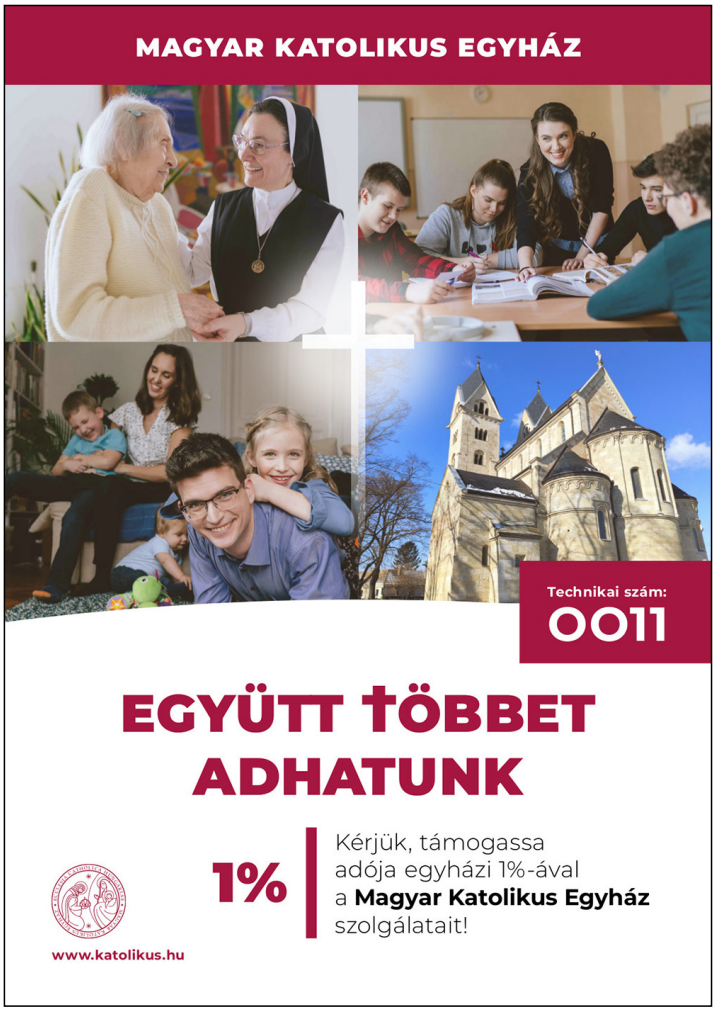

AZ IMA

Amikor a lelkünk megérzi az Istennel való kapcsolatot, akkor ráérez, hogy valami nagy gyönyörűséggel van dolga.

Mikor jó és hasznos az ima? Ha van célja, értéke, tartalma, ereje, öröme ...és még sorolhatnánk... Az ima egész lényünket megragadja és áthatja, ha a jézusi filozófia uralja, amely megmutatja, hogy merre kell mennünk, hogy elvezessen a célhoz: Isten kereséséhez és megtalálásához.

Avégett vagyunk a világon, hogy „szüntelenül" imádkozzunk. Ez nem elfordulás a mindennapi élettől, hanem azt jelenti, hogy bárhol vagyunk, bármit teszünk, imádságos lelkülettel járjuk útjainkat. Ha így élünk, napi tetteink is imává magasztosulhatnak. Az életünk imává szentelése nem azt jelenti, hogy elfordulunk a világtól, hanem erőt, bizalmat, jókedvet, bölcsességet kapunk. Ez vezethet el a szentek közösségébe, ahol Krisztus a szőlőtő, mi vagyunk a szőlővesszők, Krisztus misztikus testének tagjai.

Az ima értéke: Azt az életkeringést adja, amelyben kapjuk a malasztot (kegyelmet). Minden tettünk annyit ér, amennyi szeretet van benne. Isten Szentlelkét ne a felhők fölött keressük, hanem szívünkbe hívjuk és zárjuk, „mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük". (Mt 18,19, 20) Így tudunk egybehangolódni Krisztussal, az Ő segítségével egymással, embertársainkkal harmóniában (békében) élni. Hogyan is? Egy irányba nézünk, az Úr Jézusra. Ez az Ő egybehangoló csodája. Fontos, hogy figyeljünk imánk tartalmára. Ehhez jó, ha naponta olvassuk az evangéliumot, ha van rendszeres imaéletünk. Ez a két ALAPKÖVE keresztény – szeretet - életünknek.

Az ima nem „villámhárító" lelki viharainkban! Ha elül e vihar, akkor ezzel együtt vége az imáinknak és vonzatainak? NEM. Ne hagyjuk, hogy így legyen! Akarjunk is imádkozni! Ezt az akaratmunkát kéri az Úr tőlünk. Meglepő ez? Az akarategység szeretet-egységet jelent. Amikor ez teljes, így szólunk Istenünkhöz: „Uram, legyen meg a Te akaratod!" Ha eszerint élünk és cselekszünk, fel tudjuk ismerni az Igének szent varázsát. Fogódzunk felfelé. Olyan ez, mint a Jákob létrája, melyen angyalok járnak...

Az ima át tud alakulni bennünk tudássá, nyugalommá, belső békévé, többletekre… Ráhangolódunk Lénye ritmusára, amely pozitív erőként száll vissza ránk. Ilyen lehet a gyógyító erő, amely legyőzi a vírusokat, baktériumokat, melyek megtámadják a legyengült szervezetet. Hitet akar adni, hogy higgyük Őt. Megnyitja lelki szemünket, hogy lássuk, érezzük, hogy Vele könnyebb, Vele más az életünk. Ezt a tudássá ért hitet kérjük imádságban. Hangolódjunk rá a Szentháromság végtelen rendjének ritmusára. Az ilyen ráhangolódásnak legáldottabb ereje, hogy a láthatatlannak, néha elérhetetlennek tűnő Isten szív közelbe kerül. Érezzük, hogy szinte beszélgetni tudunk Vele, mintha itt lenne mellettünk, velünk. Van, aki ebből kap gyógyuló erőt, lelki tartalékokat.

Ne hagyjuk abba az imádságot. Jézus mondja: „aki keres, az talál, aki kér, az kap". (Mt7,7)

Az ima lényege, hogy ne csak arra figyeljünk, amit kérünk, hanem arra, Akitől kérünk. Tudjunk hálát adni azért is, ha próbát, nehézséget kell hordoznunk, mert Ő mindig a javunkat akarja.

A léleknek is szüksége van táplálékra, anélkül erőtlenné válik. A lélek levegője az ima, amely határátlépési engedély a természetfölötti világba. Kérjük az Urat, hogy segítsen bennünket készen lenni az Örök Életre, még olyan áron is, hogy a rosszat, a fájdalmat viseljük, így válik a rosszból jó, ahogyan az Evangéliumban meg van írva: az ima = erő.

Elgördül a kő és a Nagypéntekből HÚSVÉT lesz!

Az Atya a Fiúval elvetette a szent magot, melyben mennyei erő van, él és növekedik. Benne van Isten Lelke. Ez egy nagy titok, misztérium. Kétezer éve hat, működik. Amikor imádkozunk is ez történik. Ezt a titokzatos erőt kell magunkba fogadnunk. Az ima is ennek lehetősége. Aki ezt megérzi, megérti, TITKOT ért meg!

Köszönjük Urunk!

Dr. Bertók Éva

OROSHÁZI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

Kiadja: Jézus Szíve Plébánia
5900 Orosháza, Deák Ferenc u. 18.
www.oroshaziplebania.hu

Felelős kiadó:
Iványi László
tb. kanonok, esperesplébános

Szerkesztő:
Mészáros Géza

Tördelés:
Iványi László

Nyomtatás:
MMD Kreatív Stúdió